

Budapeşte, 23 Ocak 1965

Sevgili Tayyib,

Dışişleri Bakanlığı nazik selamınızı ve anmanızı içeren mektubunuzla birlikte hediyenizi dün teslim etti. Nezaketiniz ve iyi dilekleriniz için eşim ve ben içten teşekkür ediyoruz.

Umarım kısa süre içerisinde tekrar görüşürüz. Asım Mutlu Bey 2.12.1964'te yazdığı mektubunda Güzel Sanatlar Akademisi'nde konferans vermem için beni davet etti. Mektuba çoktan cevap verdim, 20 Nisan ile 20 Mayıs arasında Türkiye'de olacağım, çoğunlukla da İstanbul'da; Ankara'ya sadece birkaç günlüğüne Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde konferans vermek için geçeceğim.

Beyazıt Kütüphanesi'nde çok fazla kitap incelemek istiyorum. Bunun dışında Türkiye'de her bulunuşum bana Macaristan'daki Türk eserlerine güzel analogiler bulma imkanı sağlıyor.

İşlerimi her seferinde öylesine bir sevgi ve yardımseverlikle hallediyorsunuz ki size çok minnettarım Tayyib. Şimdilik bu tür işlerde bir şey yapmanın ne kadar zor olduğunun farkındayım, ama 'İnşallah' imkanlar daha iyi olur ve er geç Türkiye'de daha detaylı araştırmalar yapabilmemin bir yolu ve fırsatı olur.

Umarım sağlığınız yerindedir. En önemlisi hastalığı atlatmanız. Burada, Peşte'de profesör iyi şeyler söyledi. Öyle rahatlatıcı düşünceler söylediği için çok sevindim.

Umarım aileniz de iyidir. Hepinize şans ve mutluluk dolu bir yeni sene diliyorum.

Bizde kayda değer bir havadis yok. İyiyiz. Çalışıyoruz. Böylece zaman daha hızlı geçiyor.

Türkiye'ye seyahatim artık kesin gibi görünüyor. 14 Ocak'ta Türk Elçiliği iki aylık Türk vizesi aldığımı bildirdi. Şimdi artık sadece Macar pasaportumun geçerlilik süresini uzatmak kalıyor geriye. Umarım buna hiçbir engel çıkmaz. Davet mektuplarımı ve dilekçemi artık Bakanlığa verdim. İş hallolur olmaz tam olarak ne zaman geleceğimi yazacağım size.

Sevgi ile kucaklarım

Samimi dostunuz,

Géza